

**Vlaamse
overheid**

SARC

Strategische Adviesraad voor
Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Advies

Sectorraad Media

22 maart 2018

Advies bij het 'minidecreet media'

Inhoud

Inleiding.....	2
Advies	3
1. Principiële standpunten	3
1.1 Overleg met de sector	3
1.2 VRM krijgt bevoegdheden m.b.t. richtsnoeren: geen vervanging of aanvulling bij decreet 4	
2. Puntsgewijze opmerkingen	5
Art. 5 Nieuwe diensten VRT	5
Art. 6: Opheffing Art. 49 Mediadecreet	5
Art. 10: lokale radio-omroepen kunnen profiel na erkenning pas na 2 jaar wijzigen.....	6
Artt. 11 en 12: Regionale televisie-omroeporganisaties.....	7
Art. 16: Uitbreiding bevoegdheden VRM.....	7
Art. 17: VRM: externe vertegenwoordiging	9
Bijkomend: Rapportering niet-lineaire televisiediensten	9

De SARC-Sectorraad Media wordt om advies gevraagd bij het voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: minidecreet media), principieel goedgekeurd op de Vlaamse Regering van 9 maart 2018. Het betreft een spoedadvies. De Sectorraad Media kreeg echter al de kans om te adviseren op een voorlopige versie van het voorontwerp van decreet, versie 1.1 van 8 februari 2018. Deze eerdere versie van de tekst werd door vertegenwoordigers van het kabinet van Vlaams minister van Media Sven Gatz en van het Departement CJM toegelicht op de vergadering van de Sectorraad Media van 19 februari 2018. De Sectorraad Media besprak de tekst op een extra vergadering van 1 maart 2018, en maakte een advies over op 6 maart 2018, dat als basis diende voor dit document.

De Sectorraad is verheugd te merken dat een aantal van de opmerkingen en bedenkingen konden worden meegenomen in voorliggend voorontwerp van decreet. Hij spreekt op dat vlak zijn waardering uit voor de gevolgde procedure, al wenst hij ook op te merken dat het tijdsplan voor deze beide adviesvragen – zowel op de voorbereidende werktekst als op voorliggende tekst – zeer krap berekend is, vooral gezien de diversiteit van de onderwerpen die door het minidecreet media worden behandeld en de soms nieuwe keuzes die worden gemaakt (bijvoorbeeld ten opzichte van de Conceptnota over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties¹, waarvan deze tekst de decretale omzetting is). De Sectorraad Media komt aan de strakke planning tegemoet, maar vraagt om in volgende trajecten toch voldoende tijd te voorzien voor gedegen bespreking en advisering.

De Sectorraad Media bespreekt de tweede versie van het ontwerp van minidecreet media op een extra vergadering van 14 maart 2018 en werkt het af via een schriftelijke procedure.

Aan de Sectorraad werd daarnaast – en na ontvangst van de adviesvraag – tevens gevraagd advies te formuleren naar aanleiding van een nota d.d. 13 maart 2018 van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) waarin gesteld wordt dat in het Mediadecreet een bepaling moet worden toegevoegd over rapportering aangaande niet-lineaire televisiediensten, analoog aan rapportering over lineaire televisiediensten. De Sectorraad Media bespreekt dit op zijn vergadering van 21 maart 2018 en voegt zijn advies toe aan onderstaand advies.

Inleiding

Via voorliggend voorontwerp van decreet wordt het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: Mediadecreet) op verschillende punten gewijzigd.

- Wetgevingstechnische aanpassingen en verduidelijkingen, nl. de artikelen 2, 4, 8, 13, 14 en 15 van het voorontwerp.
- Wat betreft de VRT: art. 3 gaat over de verhouding van de VRT met het Decreet Overheidscommunicatie; art. 5 betreft de regels voor de adviesverplichting van de VRM aan de Vlaamse Regering wanneer de VRT nieuwe diensten wil aanbieden.
- De artikelen 7, 9 en 10 wijzigen bepalingen in het Mediadecreet betreffende radio-omroeporganisaties.
- Artikelen 11 en 12 van het voorontwerp volgen uit de goedkeuring van de conceptnota over de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties van 14 juli 2017.
- de artikelen 16 en 17 van het voorontwerp wijzigen bepalingen van het Mediadecreet betreffende de Vlaamse Regulator voor de Media.

¹ <http://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1334709>.

Daarnaast vermeldden de vertegenwoordigers van het kabinet op de toelichtende vergadering nog enkele punten ter bespreking waarover in de toekomst mogelijk nog een traject volgt. Het betrof toen:

- Een investeringsverplichting voor buitenlandse over-the-top-spelers in Vlaamse content.
- Overheidsinitiatieven met betrekking tot 'non-skip' reclame.
- Betaalde boodschappen van politieke partijen.

Het derde punt vindt nu zijn weg in het minidecreet media in de vorm van art. 6.

De artikelen waarover de Sectorraad Media in dit advies geen opmerkingen formuleert, waren geen voorwerp van bespreking en worden derhalve positief geadviseerd.

Advies

1. Principiële standpunten

1.1 Overleg met de sector

De Sectorraad Media dringt aan op voldoende overleg met de sector bij het opmaken van regelgeving of initiatieven die de sector aanbelangen. In dit minidecreet media vindt de Sectorraad al enkele aanknopingspunten om dat principe in de praktijk te brengen.

a. Overleg over trajecten rond voor de sector belangrijke mogelijke toekomstige wijzigingen

De strakke timing laat de Sectorraad Media niet toe om de bijkomende punten (zie inleiding), waarover er geen tekstvoorstellen beschikbaar zijn, ten gronde te bespreken. Het gaat hierbij immers om onderwerpen die grondig dienen te worden onderzocht en overlegd binnen de sector.

Een uitzondering hierop is het punt van de betaalde boodschappen van politieke partijen. Dat vond alsnog zijn weg in het voorliggende minidecreet media. Ook beraadde de Sectorraad Media zich daarover al eerder en was er een advies op eigen initiatief in opmaak. Het advies bij het artikel 6 verderop in dit advies biedt hierover meer informatie.

De Sectorraad Media vraagt in verband met de ter vergadering toegelichte bijkomende punten, namelijk investeringsplicht voor buitenlandse OTT-spelers en 'non-skip' reclame:

- duidelijkheid omtrent mogelijke initiatieven en timing vanwege de minister.
- de tijd te nemen voor uitklaring en grondige voorbereiding. Over deze thema's kan niet over één nacht ijs worden gegaan. De Sectorraad steunt dan ook de mogelijkheid om hierover het parlement initiatief te laten nemen.
- de Sectorraad Media, en bij uitbreiding de sector, verder doorheen de hele besprekingen over deze punten te blijven betrekken.

b. Overleg met regionale televisieomroepen

De Sectorraad Media vindt het jammer dat over het punt van de compensatie voor bepaalde omroepen, zoals beschreven in art. 11 van het minidecreet media, geen voorafgaand overleg is gepleegd met de betrokken partijen. Het betreft een (ook voor de regionale omroepen zelf) nieuw

punt, dat niet in de conceptnota of daaropvolgende debatten aan bod kwam, terwijl er toch een uitgebreid traject is gelopen. Pas in de werktekst van 8 februari 2018, waarin de principes van de conceptnota definitief in regelgeving worden omgezet, kwam er daarover een eerste voorstel op tafel. Na advies van de Sectorraad Media op die tekstversie van 8 februari werd het artikel gewijzigd naar het voorliggende voorstel. Daarover werd echter opnieuw geen overleg gepleegd met bijvoorbeeld NORTV, de koepelvereniging van de regionale televisie-omroeporganisaties.

Zoals hieronder bij de puntsgewijze opmerkingen nog aan bod zal komen, is het voorstel geen ideale oplossing, aangezien het de doelstellingen van de oorspronkelijke bereikvergoeding ondergraaft en een bijkomende last legt op de nu beter presterende regionale omroepen.

De Sectorraad Media betreurt dat niet werd getracht de omroepen achter een gemeenschappelijke oplossing te scharen, en desgevallend ook alternatieven te laten aandragen.

c. VRM en sector

De VRM zou bevoegdheden krijgen omtrent het uitbrengen van richtsnoeren en daarover raadplegingen te organiseren. De principiële en puntsgewijze standpunten daarover worden hieronder verder toegelicht. Wat betreft het punt van overleg met de sector meent de Sectorraad Media dat *als* de VRM richtsnoeren uitwerkt, dat de mogelijkheid om deze in samenspraak met de sector te bepalen reëel en effectief moet zijn. Met andere woorden: het overleg kan niet op een vrijblijvende manier georganiseerd worden maar moet een essentieel onderdeel van het proces zijn; en er moet ook verduidelijkt worden op welke manier de input van de raadpleging vertaling krijgt in de richtsnoeren.

De Sectorraad Media vraagt voldoende en effectief overleg met de sector bij het opmaken van regelgeving of initiatieven die de sector aanbelangen.

1.2 VRM krijgt bevoegdheden m.b.t. richtsnoeren: geen vervanging of aanvulling bij decreet

De Sectorraad Media formuleert bij de puntsgewijze commentaren nog opmerkingen aangaande het art. 16, 1°. Op een principiële niveau wenst hij echter duidelijk te stellen dat een richtsnoer de bepalingen uit het mediadecreet niet kan vervangen of aanvullen.

De VRM publiceert nu al regelmatig toelichtingen, 'richtsnoeren' op haar website (bv. informatiedocument, standpunt). Zij kan zo het publiek en de sector informeren, bijvoorbeeld naar aanleiding van een aantal beslissingen die zij heeft genomen in een bepaalde materie. Het decretaal verankeren van deze richtsnoeren, mag echter niet leiden tot het toekennen van een juridische waarde aan richtsnoeren die hen niet toekomt. Er is met andere woorden een fundamenteel verschil tussen de gewone interpretatie van het mediadecreet in een concrete case en een 'authentieke interpretatie' van het mediadecreet waarbij het mediadecreet eigenlijk wordt ingevuld/verduidelijkt.

- De bevoegdheid tot verduidelijking van de bepalingen van het Mediadecreet is immers een bevoegdheid van het Vlaams parlement (verduidelijking in decreetstekst, memorie of interpretatief decreet). De bevoegdheid tot verduidelijking van uitvoeringsbesluiten is een bevoegdheid van de instantie (Vlaamse Regering, Vlaams minister) die het uitvoeringsbesluit heeft genomen. Een decretaal verankerde erkenning van dergelijke bevoegdheid – om het mediadecreet of gerelateerde besluiten aan te vullen of te vervangen – aan een

toezichhoudend orgaan als de VRM is strijdig met de normale publiekrechtelijke principes en het principe inzake scheiding der machten.

- Indien men hiermee een probleem inzake verduidelijking van het mediadecreet wenst aan te pakken, meent de Sectorraad dat deze oplossing niet de juiste is.

De Sectorraad vraagt dat indien 'richtsnoeren' worden aangenomen, deze in de praktijk effectief bijdragen tot het scheppen van een zichtbare transparantie inzake de bestaande rechtspraak van de VRM: een richtsnoer kan de reeds bestaande *rechtspraak* verduidelijken, verduidelijking van de regelgeving moet via decreetsaanpassingen gebeuren.

De Sectorraad Media stelt dat een decretale verankering van de 'richtsnoeren' er een waarde aan geeft die hen niet toekomt. Een richtsnoer kan decreetsbepalingen niet de facto vervangen of aanvullen.

2. Puntsgewijze opmerkingen

Art. 5 Nieuwe diensten VRT

In het tekstvoorstel van art. 5 wordt de finaliteit van de VRM beter in de verf gezet, nl. het beoordelen van de publieke waarde van de nieuwe dienst. Daarnaast wordt onder meer voorzien dat de VRM kan oordelen voor haar advies een beroep te moeten doen op externe experts.

Het is een positief gegeven dat het nieuwe artikel 18 duidelijker de finaliteit van het VRM-advies benadrukt. De inschakeling van wetenschappelijke experts ter ondersteuning van de werkzaamheden van VRM, zal de wetenschappelijke/methodologische kwaliteit van het advies kunnen verhogen.

De Sectorraad Media meent echter dat de procedure voor een nieuwe dienst moet voorzien in het betrekken van meerdere stakeholders. De procedure moet dan zo uitgewerkt worden dat er structureel wordt voorzien in de mogelijkheid tot repliek van al de betrokken stakeholders (en deze mogelijkheid niet alleen beperken tot de VRT), ook met betrekking tot het rechtzetten van materiële fouten.

Art. 6: Opheffing Art. 49 Mediadecreet

Zoals op de vergadering van 19 februari 2018 meegedeeld aan de vertegenwoordigers van het kabinet van de minister, legde de Sectorraad Media intern al een traject af m.b.t. de problematiek van artikel 49 van het Mediadecreet en de betalende boodschappen van politieke (kandidaat-) mandatarissen. Dit onderwerp werd opnieuw² op de agenda van de Sectorraad geplaatst op de vergadering van 18 december 2017 en er werd verder aan het advies gewerkt op de vergadering van 19 februari 2018 en via schriftelijke weg.

Voor de analyse met betrekking tot de betaalde boodschappen van politieke partijen en de relatie met de regelgeving ter zake, verwijst de Sectorraad Media naar zijn advies op eigen initiatief³

² [Op 11 juni 2010](#) heeft de Sectorraad Media op eigen initiatief reeds een advies uitgebracht over het toestaan van betaalde boodschappen van politieke partijen tijdens de sperperiode voor de verkiezingen. In een advies van [9 februari 2012](#) heeft de Sectorraad haar standpunt nogmaals bevestigd.

³ Sectorraad Media, Advies over betaalde boodschappen van politieke (kandidaat-) mandatarissen, 22 maart 2018.

hieromtrent. Hij meent dat het artikel 49 van het Mediadecreet onzorgvuldig geformuleerd is, een inbreuk op art. 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens inhoudt en een ongelijk speelveld creëert tussen spelers in de mediasector (omroepen vs. andere mediaspelers). Ook is artikel 49 van het Mediadecreet een virtuele bepaling. Het betreffende artikel laat immers alleen boodschappen tegen betaling van politieke partijen en hun kandidaten toe tijdens de sperperiode, terwijl de federale wet inzake de verkiezingsuitgaven, de wet inzake verkiezingen in Vlaanderen en het decreet inzake de lokale verkiezingen dan net een verbod oplegt aan de politieke partijen en hun kandidaten tot 'commerciële reclamespots' op radio en televisie. In zijn advies vraagt Sectorraad om het zorgvuldig formuleren van artikel 49 van het Mediadecreet in combinatie met het aanpassen van andere regelgeving, teneinde betaalde politieke boodschappen, enkel binnen de sperperiode, mogelijk te maken.

Derhalve is de Sectorraad Media geen voorstander van de loutere opheffing van artikel 49. Het is de raad immers niet duidelijk wat de finaliteit van de opheffing is wanneer deze, omwille van andere regelgeving op federaal en Vlaams niveau, in de praktijk geen effect heeft. In de Memorie van Toelichting wordt niet verwezen naar een intentie deze andere regelgeving aan te passen of bij andere beleidsniveaus op dergelijke aanpassing aan te dringen.

Naast de analyse en de oplossing die de Sectorraad al poneert in zijn advies op eigen initiatief, steunt de Sectorraad het voornemen van de Vlaamse regering om deze problematiek diepgaander te onderzoeken. Deze intentie wordt geformuleerd in de Memorie van Toelichting, waarbij wordt verwezen naar een nog te stellen vraag aan de Sectorraad Media om 'tegen 30 juni 2019 een analyse te maken van het gebruik van 'politieke commerciële communicatie' aan de hand van buitenlandse voorbeelden en om een advies uit te brengen inzake een mogelijke regeling hiervoor (...)'.

De Sectorraad wil hieraan tegemoet komen, maar beschikt niet over werkingsmiddelen voor het uitvoeren van een wetenschappelijke benchmark, en staat daarom open voor samenwerking met de Vlaamse Regering en de administratie.

Daarnaast meent de Sectorraad Media dat een definitieve beslissing sneller genomen zou moeten worden dan na juni 2019, en dat dit ook mogelijk is. Het huidige artikel 6 van het minidecreet media heeft tot gevolg dat de onduidelijkheid minstens tot 2020 blijft bestaan. Dit lijkt de Sectorraad Media een onnodige verlenging van een onduidelijke situatie, aangezien een studie ook op kortere termijn kan worden uitgevoerd.

Art. 10: lokale radio-omroepen kunnen profiel na erkenning pas na 2 jaar wijzigen

Op een principiële niveau vindt de Sectorraad Media het onlogisch dat er slechts een kennisgeving zou nodig zijn, als het hele profiel waarop een erkenning gebaseerd is, wijzigt. In zo'n geval zou er eigenlijk een nieuwe dossierbeoordeling moeten volgen door de Vlaamse Regering, op basis van dezelfde criteria. Indien de Vlaamse Regering het herziene inhoudelijke en/of zakelijke beleidsplan niet erkent als een verbetering ten opzichte van het origineel erkende concept, zou zij deze aanpassing moeten kunnen weigeren, waarna een radiostation kan doorgaan met het originele concept, dan wel de erkenning en zendvergunning kan opgeven.

Dit niettegenstaande, kan de voorgestelde 'wachterperiode' van twee jaar volgens de Sectorraad wel effectief zijn om op een pragmatische manier te vermijden dat een radio-omroeporganisatie een dossier indient waarmee hij verwacht de erkenning te kunnen binnenhalen, maar daar vervolgens van afwijkt. Dit geldt overigens voor alle omroeporganisaties.

Artt. 11 en 12: Regionale televisie-omroeporganisaties

Wat betreft de verhouding met de exploitatiemaatschappijen vraagt de Sectorraad Media verduidelijking aangaande de mogelijkheid bepaalde taken uit te besteden aan dergelijke maatschappijen, en de eindverantwoordelijkheid van de vzw over het aanbod. Alhoewel het in de eerste plaats aan de vzw's zelf is om de controle over de output te verzekeren in hun samenwerkingsakkoorden met exploitatiemaatschappijen, lijkt het de Sectorraad gepast een verplichting tot het inbouwen van dergelijke controle decretaal te verankeren.

Wat betreft de bereikvergoeding en de compensatie die men met art. 11, 6° wil invoeren, stipt de Sectorraad aan dat de bereikvergoeding is ingevoerd als stimulans voor minder aantrekkelijke omroepen om maatregelen te nemen die tot een groter bereik zouden leiden. Als generieke maatregel, bedoeld voor het aanpakken van een probleem bij een specifieke omroep, bouwt de invoering van de compensatie dat principe deels af. Bovendien ondervinden alle andere regionale televisieomroepen nadelige effecten.

Anderzijds erkent de Sectorraad Media het specifieke probleem van regionale televisie-omroepen met een kleiner zendgebied in combinatie met een lager bereik door een groot aantal anderstaligen in het zendgebied. Een adequate oplossing hiervoor zou echter geen negatieve impact mogen hebben op de vergoeding van alle regionale televisie-omroepen. Aangezien de problematiek van de positie van de Vlamingen en van het Nederlands in een aantal gebieden rond de hoofdstad er één is die het domein Media overstijgt, kan het budget voor dit ondersteuningsinitiatief misschien ook in een ander beleidsdomein worden gevonden.

Verder vraagt de Sectorraad zowel in Memorie van Toelichting als in het decreet niet te verwijzen naar 'Frans' maar dit te veralgemenen naar 'anderstalig', aangezien kan worden aangenomen dat de taaldiversiteit groter is dan geschetst.

Zoals in punt 1.1a van dit advies gemeld, vraagt de Sectorraad Media om een oplossing in samenspraak met de sector uit te werken.

Art. 16: Uitbreiding bevoegdheden VRM

a. Richtsnoeren

Zoals in punt 1.2 gesteld, stelt de Sectorraad Media dat een richtsnoer de bepalingen uit het mediadecreet niet kan vervangen of aanvullen. Door dit decretaal te verankeren, dreigt men deze richtsnoeren een waarde toe te kennen die hen niet toekomt. De Sectorraad meent tevens dat de bestaande interpretatieproblemen niet verholpen worden met de decretale verankering van een nu reeds gebruikt instrument.

Indien de regelgever toch beslist de VRM deze bevoegdheid toe te kennen, meent de Sectorraad dat er een aantal waarborgen moeten ingebouwd worden.

- Er moet op voorhand en limitatief worden vastgesteld over welke onderwerpen een richtsnoer kan worden opgemaakt. In de Memorie van Toelichting wordt verwezen naar onderwerpen met 'beperkte of technische draagwijdte en waarin geen politieke beleidskeuzes worden gemaakt'. De voorbeelden die men vervolgens geeft, bevatten volgens de Sectorraad echter net wel politieke beleidskeuzes, cf. Memorie van Toelichting '*Bv. regels*

met betrekking tot commerciële communicatie (bv. invulling van de term ‘overmatige aandacht’), presentatie van de EPG.’ Wat betreft de ‘presentatie van de EPG’ bepaalt het mediadecreet art. 181 de bevoegdheid van de Vlaamse Regering ter zake. Wat betreft commerciële communicatie lijken passages (bv. p. 22 bovenaan) uit de Beleidsnota Media 2014-2019 van de Vlaams minister van Media aan te geven dat dit wel degelijk een beleidskeuze is.

- De doelstelling van een richtsnoer moet zijn transparantie te geven over de rechtspraak van de VRM. Daarom moeten deze gemotiveerd zijn, en desgevallend wetenschappelijk onderbouwd.
- De Sectorraad meent dat een richtsnoer geen veralgemenende of abstracte standpunten kan bevatten (die op die manier een vermeende leemte in regelgeving oneigenlijk zouden opvullen) maar op basis van uitspraken en jurisprudentie kan werken.
- De manier waarop een richtsnoer tot stand komt moet transparant zijn: het moet daarbij minstens uitgewerkt zijn wanneer en hoe de sector geconsulteerd wordt, en op welke manier daarmee rekening wordt gehouden in de uiteindelijke richtsnoeren. Er kan tevens overwogen worden gebruikers te consulteren, aangezien de bepalingen (en dus ook de richtsnoeren) in hun belang worden opgesteld.
- Er moet tevens transparantie zijn over binnen welke termijn en op welke basis updates van een richtsnoer kunnen worden gemaakt, zodat stakeholders voldoende tijd hebben om zich voor te bereiden op wijzigingen en hoe er tegen in beroep kan worden gegaan.

In ondergeschikte orde vraagt de Sectorraad Media te wachten op de herziening van de AVMD-richtlijn, teneinde de wijzigingen die daaruit zullen voortvloeien mee te kunnen nemen. In het verleden hebben verschillende mediabedrijven, naar aanleiding van de Beleidsnota 2014-2019, aan Vlaams minister van Media Sven Gatz verschillende keren gevraagd om initiatieven te nemen om de regels inzake commerciële communicatie te wijzigen. Minister Gatz heeft echter steeds afwijzend op deze vraag gereageerd, omdat hij zo’n ingrijpen te voorbarig vond in het licht van de huidige herziening van de AVMD-richtlijn. Bijgevolg is de Sectorraad Media dan ook enigszins verbaasd te moeten vaststellen dat voorliggend voorontwerp, hoewel de herziening van de AVMD-richtlijn nog volop aan de gang is, toch een initiatief heeft genomen met betrekking tot de bevoegdheid van de VRM ter zake.

b. Adviezen

De Sectorraad Media heeft er begrip voor dat de regering een formeel kader wil scheppen om aan de VRM advies te vragen over onderwerpen die te maken hebben met de werking van de Regulator. De Sectorraad meent wel dat de voorgestelde mogelijkheid voor het geven van adviezen door de VRM nog enige verdere motivatie of uitklaring behoeft:

- Is het advies bindend?
- Is het openbaar?
- Wie zijn ‘andere instanties’?
- ‘ruim’ vs. ‘minder ruim’: wat wordt daarmee bedoeld?

De Sectorraad Media betreurt dat de Memorie van Toelichting op dit punt veel onduidelijkheid oproept en een al te grote beleidsruimte toelaat, waar deze decreetwijziging net door de regelgever zou moeten worden aangegrepen om een duidelijke keuze te maken. Frases als ‘moeten/kunnen’, ‘kan ruim of minder ruim worden opgevat’ en ‘om een advies kan of moet vragen’ zorgen voor overmatige onzekerheid.

c. Raadplegingen

Conform de tekst van het voorontwerp van decreet, is de raadpleging van de sector niet vrijblijvend. De formulering 'het verdient de voorkeur' in de Memorie van Toelichting is niet op zijn plaats.

Er moet ook gespecificeerd worden op welke manier er rekening zal worden gehouden met de raadpleging (zie ook punt 1.1).

Art. 17: VRM: externe vertegenwoordiging

De Sectorraad Media beschouwt dit als materie die best via interne afspraken of een huishoudelijk reglement geregeld wordt.

Bijkomend: Rapportering niet-lineaire televisiediensten

Gezien het feit dat rapportering over niet-lineaire televisiediensten een verplichting is die voortvloeit uit bepalingen in de Richtlijn Audiovisuele Mediadiensten – in Vlaanderen in het Mediadecreet omgezet – heeft de Sectorraad Media geen principiële bezwaren of opmerkingen bij een aanpassing aan het Mediadecreet die deze rapportering inschrijft.

Hij stelt echter dat de concrete implementatie van deze rapporteringsplicht, m.n. een ontwerp van formulier vanwege de VRM dat de Sectorraad kon inzien, een aantal vreemde of onnodige elementen bevat. Hij vraagt dan ook met aandrang dat deze lijst van punten waarop gerapporteerd moet worden, in overleg met de betrokken actoren besproken en verfijnd wordt (zie ook punt 1.1c van dit advies).

Daarnaast stelt de Sectorraad Media vast dat dit formulier, hoewel aan het kabinet overgemaakt als ontwerp, in de praktijk reeds naar de betrokken actoren is gestuurd. De Sectorraad is hierover verbaasd.

Namens de Sectorraad Media,

Simon Delaere, voorzitter
Valerie Verdoodt, ondervoorzitter
Hanne Schuermans, secretaris